

YARGILAYALIM... ASMAYALIM... BESLEYELİM...

12 Eylül 1980... Saatler 03.00'ü gösterirken ülkenin tüm kentlerinde, kasabalarında, varoşlarında başlamıştı hareket. Adı "Bayrak Harekatı"ydı. Önceden, aylar öncesinden en ince detaylarına kadar planlanmış, uygulanması için en elverişli ortam beklenmiş, sonunda düğmeye basılmıştı. Artık karanlık günlere uyandıracaktı insanlar. Başta Anayasa, kör topal da olsa işleyen demokrasi ortadan kaldırılmış, Parlamento, siyasi partiler, sendikalar, meslek odaları, dernekler, emek örgütleri kapatılmış, üyeleri, aydınlar, sanatçılar, milletvekilleri, kimi siyasi parti liderleri hatta baş-

bakan hapse tıklmıştı. Tam bir insan avı başlatılmış, ülke büyük bir hapisane-işkence evine dönüştürülmüştü. Türkiye İnsan Hakları Vakfı verilerine göre; **1 milyon 683 bin kişi fişlendi, 650 bin kişi göz altına alındı, 98 bin 404 kişi örgüt üyesi olmaktan yargılandı, 517 kişiye idam kararı verildi, 49 kişi idam edildi, 30 bin kişi sakıncalı olduğu gerekçesiyle işten atıldı, 14 bin kişi vatandaşlıktan çıkarıldı, 30 bin kişi siyasi mülteci olarak yurtdışında yaşamak zorunda kaldı, 171 kişinin işkenceden öldüğü kanıtlandı, 189 film yasaklandı, 39 ton gazete ve dergi imha edildi...**

Uzakta; okyanusun ötesinde oval ofisteki adam "bizim çocuklar işi başardılar" diyordu yakın çevresine. "Netekim" iş başarılmıştı. Aslında yıllar sonra anılarını yazdığına ilk birkaç gün direnişle karşılaşacaklarından çekindiğini yazmıştı ama beklediğinden de kolay olmuştu doğrusu. Artık alanlarda geniş güvenlik önlemleri altında "Sevgili.... Hemşerilerim..." diye başlayan nutuklar atabilir, itaat etmeyi özendiren hadislerden alıntılar yapabilir, ülkenin her sorununa bulunduğu çözümleri bir çırpıda sıralayabilirdi. "Arkadaşları" da yalnız bırakmazlardı onu. Arkasında yerlerini alır, güneş gözlüklerinin ardından ciddiyetle bakarlardı meydandaki kalabalığa. Çok sonraları yine anılarından anlamıştık ki kapalı kapılar ardında çok da neşeli geçermiş sohbetleri!

Kimsenin sesinin çıkması mümkün değildi. Bir arada bulunan üç kişi bile pekala örgüt sayılabilir, devletin mümtaz manevi şahsiyetini üzecek şeylere teşebbüs edebilirlerdi. Gazete yazarları ve çizerler;

Yakın tarihimizle yüzleşmeden ülkede demokrasiden bahsetmek, demokrasi alanında açık alınla yürümek mümkün değil.

yazılarında, eserlerinde dikkatli olmak durumundaydılar. Yoksa Bölge Sıkıyönetim Komutanından en hafifinden zılgıtı yer, gazeten de kapatılırdı. Derdini Marko Paşaya anlatırdın.

İş başarılmıştı! Muhalefet susturulmuş, işçi hakları, toplu sözleşmeler askıya alınmış, sermaye çevrelerine dikensiz gül bahçesi yaratılmıştı. Neydi canım bu sendikaların istedikleri ücretler? Bunları versek maazallah ülke batardı. Üstüne üstlük bir de eğitim-dinlenme tesisleri vardı bu sendikaların. Ne gerek vardı, çalışıyorlar mıydı ki dinlensinler. Derhal kapatılmalydı. Kapatılacaaak... Kapat!

Kapattılar... Ama yabancı

sermayeye, onların yerli işbirlikçilerine, vurgunculara alabildiğince açtılar... Ülkenin yoksul insanların binbir fedakarlıklarıyla oluşturulmuş kamu kurumları özelleştirilmeli, devlet küçültülmeliydi. "Devlet dediğin basma pijama mı üretecekti yahu". Okyanusun ötesinden gelen, kısa boylu, gözlüklü tonton söylemişti bunu. Sonraları renklen ve özel kanallara kavuşan televizyonumuzda elindeki kalemini gözümüze sokar gibi "aççık-seççik" söylerdi. IMF ve Dünya Bankası'nda yetişmişti. Ne yazık ki meslekaştı da. Cumhurbaşkanı'na yakıştıramayanlara "alışırsınız... alışırsınız..." derdi gülerek...

Alışıldı netekim. Birbiri ardına gelen mucit prenslerine de, şortla tören kıtası denetlemesine de, köşe dönmeçiliği insanlarımızın amentüsü haline getirmesine de, yurt dışından dönerek hidayete erip elini öpen sanatçılara ve papatjalarına da alıştık...

Ama alışmayalım artık! Unutmayalım...

12 Eylülü yapanlar yaptıklarını kalıcı kılmak, yargılanmalarını engellemek için, Anayasalarına adı geçici olan ama bir türlü geçmeyen 15. Maddeyi koydurdular. Bugün dünyanın en geri ülkelerinde bile darbeciler yargılandı, yargılanıyor. Üzerinden 26 yıl geçmiş olmasına karşın ülkemizde bu başarılamadı. Değil başarmak siyasi partilerimiz söyleminde dahi bulunamıyor. Ne demokratik açılım paketi, ne anayasa değişiklik önerisi, ne de AB direktifinde yer alamıyor. Bu yapılamadan, yakın tarihimizle yüzleşmeden ülkede demokrasiden bahsetmek, demokrasi alanında açık alınla yürümek mümkün değil.

Gelin kayıp kuşağın, 78 kuşağının çağrısını hep bir ağızdan haykıralım.

Yargılayalım..

Asmayalım, besleyelim...

SEMİNER

YILDIRIMDAN KORUNMANIN TEMELLERİ

Doç. Dr. Özcan KALENDERLİ

İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi

Elektrik Mühendisliği Bölümü

23 Eylül 2006-Cumartesi İçerik

Saat : 13.00-16.00

Yer : EMO İzmir Şubesi

Seminer üyelerimize ücretsiz olup, katılım başvuru sırasına göre değerlendirilecektir.

Bilgi ve Başvuru
EMO İzmir Şubesi

Tel/Faks : 0232 489 34 35 • e-posta : izmir@emo.org.tr

• Yıldırımın özellikleri

• Yıldırımın etkileri

• Yıldırımdan korunma gerekli mi?

• Yıldırımdan korunma sistemi tasarımı

• Yıldırımdan korunma sistemi yapımı, bakımı, denetimi

• Yıldırımdan korunma standartları